Gratian. Qui verò pretio Eccleſiam vacantem ingreſſus fuerit, ab officio ſuo deponendus eſt, ſicut legitur

XXXIII. In Rotomagensi Concilio [t]. [fortè c. an. 880. *in Gallia.*]

[t] In Capit. *l.* 7. *c.* 206.

Dejiciatur à Clero, qui muneribus Eccleſiam acquirere tentat.

[u] Burch. *l.* 3. *c.* 114. Ivo, *p.* 3. *c.* 90. Pann. *l.* 2. *c.* 49.

SAncitum eſt [u], atque omnibus modis prohibitum, ut ſi quis Presbyter inventus fuerit alicui Clerico, vel Laico munera dare, vel dediſſe, aut aliam pecuniam tribuere, ut alterius Presbyteri Eccleſiam ſurripiat, aut α vacantem pretio redimat; pro hac cupiditate, ſeu rapina, ſeu præſumptione turpis lucri gratiâ dejiciatur à Clero, & alienus exiſtat à regula.

¶ Corr. Rom. α *Surripiat, aut.*] Additæ ſunt iſtæ duæ voces ex Burchardo. Nam vivente Presbytero poſſeſſore non poteſt dici vacans Eccleſia. *In libro* 7. *Capitularium c.* 206. eſt verbum *ſurripiat*, ſed deeſt alterum membrum, *aut vacantem pretio redimat.* Ivo, & autor Pannormiæ habent, ut anteà Gratianus, *Eccleſiam vacantem pretio redimat.*

Gratian. 5. *Pars.* Quòd verò communi conſilio, atque aliorum utilitate mutationes Epiſcoporum fieri poſſint, & in Eccleſiis, à quibus receſſerint, eis viventibus alii ſubſtitui valeant, demonſtrat ſcribens

XXXIV. Anterus Papa, *Epiſt.* 7. Epiſcopis Bœticæ, & Toletanæ provinciæ. [an. 236. *Româ in Hiſpaniam.*]

Neceſſitatis, vel utilitatis cauſâ Epiſcoporum mutationes fieri poſſunt.

[x] Polyc. *l.* 1. *tit.* 9. Anſel. *l.* 6. *c.* 94. Ivo, *p.* 5. *c.* 183. Pann. *l.* 3. *c.* 69.

[y] *al.* non libitu cujuſquam, aut damnatione.

[z] *Plura ſunt verba in originali.*

MUtationes [x] Epiſcoporum ſcitote communi utilitate, atque neceſſitate fieri licere; ſed non propria [32] cujuſquam voluntate, aut dominatione [y]. Petrus Sanctus, magiſter noſter, & Princeps Apoſtolorum de Antiochia utilitatis cauſâ translatus eſt Romam, ut ibidem potiùs proficere poſſet. Euſebius quoque de quadam parva civitate, Apoſtolica autoritate mutatus eſt [33] Alexandriam. Similiter Felix de civitate, in qua ordinatus erat, electione civium propter doctrinam, vitámque bonam, quam habebat, [autoritate [34] hujus ſanctæ Sedis α,] & [35] communi Epiſcoporum, & reliquorum Sacerdotum, ac populorum conſilio translatus eſt Epheſum. Non enim tranſit [36] de civitate ad civitatem, nec transfertur [z] de minori ad majorem, qui hoc non ambitu, nec propria voluntate facit; ſed aut vi à propria Sede pulſus, aut neceſſitate coactus, aut utilitate loci, aut populi, non ſuperbè, ſed humiliter ab aliis translatus, & inthronizatus eſt. *& infrà.*

[a] *al.* quoque.

§. 1. Nam ſicut Epiſcopi habent poteſtatem ordinare regulariter Epiſcopos, & reliquos Sacerdotes; ſic quoties utilitas, aut neceſſitas coëgerit, ſupradicto modo & mutare, & inthronizare poteſtatem habent: [non tamen [37] ſine ſacroſanctæ Romanæ Sedis autoritate & licentia. *& infrà.* §. 2. Alia etenim [a] eſt cauſa utilitatis, & neceſſitatis; alia avaritiæ, ac præſumptionis, aut propriæ voluntatis.

¶ Corr. Rom. α *Autoritate hujus ſanctæ Sedis, &c.*] Hæc verba non leguntur in Epiſtola Anteri, neque in Pannormia, neque apud Burch. & Ivonem. Sunt tamen apud Anſelmum, & in Polycarpo, & vetuſtis Gratiani exemplaribus. Idem quoque eſt de verbis illis prope finem Capitis, *non tamen ſine ſacroſanctæ Romanæ ſedis autoritate & licentia:* quæ propter hanc cauſam virgulis ſunt incluſa.

¶ Pith. [32] *Propria, &c.*] V. C. *libitu cujuſquam aut dominatione.*

[33] *Eſt.*] V. C. *eſt in.*

[34] *Autoritate, &c.*] Incluſa deſunt in V. C.

[35] *Et.*] Deeſt in V. C.

[36] *Non enim tranſit, &c.*] V. C. *non enim tranſit de civitate ad civitatem, qui non ſuo ambitu nec propria voluntate facit, ſed neceſſitate coactus, aut aliorum hortatu & conſilio potiorum transfertur.*

[37] *Non tamen.*] Incluſa deſunt in V. C.

XXXV. *Item* Pelagius Papa II. Benigno Archiepiſcopo, *Epiſt.* 2. [an. 581. *Romæ.*]

Cauſâ neceſſitatis mutationes Epiſcoporum fieri poſſunt.

[b] Polyc. *l.* 1. *tit.* 9. Anſel. *l.* 6. *c.* 97.

[c] *al.* electionis. *al.* dilectionis.

SCias Frater dilectiſſime [b], aliud eſſe cauſam neceſſitatis, & utilitatis; aliud cauſam præſumptionis, ac propriæ voluntatis. Non ergo mutat Sedem qui non mutat mentem, id eſt, qui non cauſâ avaritiæ, aut dominationis, aut propriæ voluntatis, vel ſuæ delectationis [c] migrat de civitate ad civitatem; ſed cauſâ neceſſitatis, aut utilitatis mutatur. Nam plurimorum utilitas unius utilitati, aut voluntati præferenda eſt. Aliud eſt enim mutare, & aliud mutari. *& infrà.* §. 1. Nam aliud eſt ſponte tranſire, & aliud eſt coactè, aut neceſſitate venire. Unde non iſti mutant civitates, ſed mutantur: quia non ſponte, ſed coactè hoc agunt. *& infrà.* §. 2. Non ergo benè intelligunt Eccleſiaſticas regulas, qui hoc negant cauſâ neceſſitatis, vel utilitatis fieri poſſe, quoties communis utilitas, aut neceſſitas perſuaſerit.

XXXVI. Idem in eadem Epiſtola *paulò inferiùs.* [an. 581. *ibid.*]

Chriſtum negare convincitur, qui neceſſitatem patientibus miſericordiam non impendit.

[d] 1. *Reg.* 22.

OMnis [d], *qui gemebat, & vexabatur à Saül, fugiebat, & veniebat ad David.* Si ergo piiſſimus, atque juſtiſſimus David ſciret peccatum eſſe, perſecutionem fugientes, & tranſeuntes de loco ad locum, & de civitate ad civitatem recipere; tales nequaquam reciperet, nec ſecum teneret, nec in aliis civitatibus eos collocaret. Qui enim perſequuntur Domini Epiſcopos, eóſque de civitatibus ad civitates tranſire compellunt; non eos tantùm perſequuntur, quantùm Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, cujus legatione funguntur. Nec ipſi in hoc peccant Epiſcopi, quoniam non ſponte, ſed coactè hoc agunt; ſed illi, qui eos perſequuntur: nec ipſis Epiſcopis hoc imputari poteſt, ſed illis, qui eos hoc agere cogunt. *& infrà.*

[e] myſteriis.

[f] *al.* mutari.

§. 1. Qui autem negant miſericordiam faciendam fugientibus, ac neceſſitatem patientibus, ipſum Chriſtum negant, qui eſt miſericordia, & veritas. *& infrà.* §. 2. Negat miſericordiam neceſſitatem patientibus, qui populis indigentibus Divinis miniſteriis [e], & non habentibus proprium Epiſcopum, qui eos inſtruat, cauſâ utilitatis, atque neceſſitatis, ex alia civitate, licèt minor ſit, in eam, quæ non habet Epiſcopum doctiorem, vel utiliorem, meliori conſilio, non ſponte tranſeuntem, ſed majorum exhortatione mutare [f], aut Epiſcopum ejectum, & perſecutionem patientem cauſâ utilitatis, aut neceſſitatis inthronizari non permittit.

XXXVII. *Item* ex Concilio Carthaginensi IV. *c.* 27. [an. 398. *in Africa.*]

Non ambitione, ſed Synodali autoritate, de Eccleſia ad Eccleſiam Epiſcopus tranſeat.

[g] Ivo, *p.* 5. *c.* 325. Pann. *l.* 3. *c.* 70.

EPiſcopus [g] de loco ignobili ad nobilem per ambitionem non tranſeat: nec quiſquam inferioris ordinis Clericus. Sanè, ſi utilitas Eccleſiæ fiendum [38] popoſcerit; decreto pro eo Clericorum, & Laicorum Epiſcopis porrecto, in præſentia Synodi transferatur; nihilominus alio in locum ejus Epiſcopo ſubrogato. Inferioris verò gradûs Sacerdotes, vel alii Clerici conceſſione ſuorum Epiſcoporum poſſunt ad alias Eccleſias tranſmigrare.

¶ Pith. [38] *Fiendum.*] Abeſt à V. C.

XXXVIII. *Item* ex eodem Carthaginensi IV. *c.* 33. [an. 398. *ibid.*]

In proprio gradu Epiſcopi, vel Presbyteri in aliena ſuſcipiantur Eccleſia.

EPiſcopi vel Presbyteri, ſi cauſâ viſitandi ad Eccleſiam alterius Epiſcopi venerint, in gradu ſuo ſuſcipiantur; & tam ad verbum faciendum, quàm ad oblationem conſecrandam invitentur.

XXXIX. *Item* Calixtus Papa I. omnibus Galliarum Epiſcopis, *Epiſt.* 2. *c.* 3. [an. 222. *Româ in Galliam.*]

Eccleſia unius Epiſcopi ab alio diſponi non debet.

[h] Polyc. *l.* 1. *tit.* 8. Anſ. *l.* 6. *c.* 103. Burch. *l.* 3. *c.* 49. Ivo, *p.* 3. *c.* 53. & *p.* 5. *c.* 101.

[i] *al.* Epiſcopi, vel Presbyteri.

[k] *al.* ab altero dijudicari.

[l] 1. *Cor.* 7.

[m] *Ibidem.*

[n] *Matth.* 10.

SIcut alterius [h] uxor nec adulterari ab aliquo, vel judicari, aut diſponi, niſi à proprio viro, eo vivente, permittitur; ſic nec uxor Epiſcopi [i], quæ ejus Eccleſia, vel parochia indubitanter intelligitur, eo vivente, abſque ejus judicio, & voluntate alteri judicari [k], vel diſponi, aut ejus concubitu frui, id eſt, ordinatione, conceditur. Unde ait Apoſtolus [l]: *Alligata eſt uxor legi, quamdiu vir ejus vivit: eo verò defuncto, ſoluta eſt à lege viri.* Similiter & ſponſa Epiſcopi (quia ſponſa, uxórque ejus dicitur Eccleſia) illo vivente, ei eſt alligata: eo verò defuncto, ſoluta eſt: *Et cui* [m] *voluerit, nubat, tantùm in Domino*, id eſt, regulariter. Si enim eo vivente alteri nupſerit, adultera judicabitur. Similiter & ille, ſi alteram ſponte duxerit, adulter exiſtimabitur, & communione privabitur. Si autem perſecutus fuerit in ſua Eccleſia; fugiendum illi eſt ad alteram, eíque eſt aſſociandus, dicente Domino [n]: *Si vos perſecuti fuerint in una civitate, fugite in aliam.* Si autem utilitatis cauſâ fuerit mutandus; non per ſe hoc agat, ſed Fratribus invitandus, & autoritate hujus ſanctæ Sedis faciat, non ambitûs cauſâ, ſed utilitatis, aut neceſſitatis α.

¶ Corr. Rom. α *Aut neceſſitatis.*] Hæc non ſunt in ipſa Epiſtola, ſed habentur apud Anſelmum. Neceſſitas autem præbet juſtam cauſam translationi, *ſuprà eâd. c. ſcias.*

Gratian. 6. *Pars.* Hoc non ſolùm de Epiſcopis, verùm etiam de quibuſlibet Eccleſiæ Miniſtris intelligitur, ne videlicet in locum viventis alter obrepat. Unde de eo, qui in Archidiaconatum alterius ſe promoveri conſenſerat, ſcribit

XL. B. Gregorius Natali Salonitano Epiſcopo, *lib.* 2. *indict.* 10. *Epiſt.* 14. & 16. [an. 592. *Româ in Dalmatiam.*]

Deponatur, qui locum alterius invadere non timet.

[o] Ivo, *p.* 6. *c.* 342.

EUm [o], qui contra juſtitiæ regulam in Archidiaconatum alterius ſe provehi conſenſit, ab ejuſdem Archidiaconatûs honore deponimus. Qui, ſi ulteriùs in loco eodem miniſtrare præſumpſerit, ſe participatione communionis ſacræ noverit eſſe privatum.

XLI.

XLI. *Item* Hieronymus ad Ruſticum Monachum, *Epiſt.* 4. [c. an. 400. *e Palæſtina in Galliam.*]

In una Eccleſia duo Prælati eſſe non debent.

[p] Ivo, *p.* 5. *c.* 356.

[q] principes ſunt. *orig.*

[r] *Gen.* 25.

IN apibus [p] Princeps unus eſt [q]; grues unam ſequuntur ordine literario: Imperator unus, Judex unus provinciæ. Romæ, ut condita eſt, duos fratres ſimul habere Reges non potuit, & parricidio dedicatur. In Rebeccæ utero [r] Eſau & Jacob bella geſſerunt: ſinguli Eccleſiarum Epiſcopi, ſinguli Archipresbyteri, ſinguli Archidiaconi, & omnis ordo Eccleſiaſticus ſuis Rectoribus nititur.

Gratian. 7. *Pars.* Ecce in quibus caſibus Epiſcopo vivente, alius poteſt ei ſubſtitui: Quamquam ſecundùm rei veritatem non vivente Epiſcopo talis probetur ſuccedere. Translatus enim ab una civitate ad aliam deſinit eſſe Epiſcopus illius civitatis, à qua transfertur: atque ideò, qui huic ſuccedit, non vivente, ſed defuncto quodammodo Epiſcopo, probatur ſubſtitui. Sed inter eum qui hoſtilitatis neceſſitate, & eum, qui utilitatis cauſâ transfertur, hoc intereſt; quòd ille, qui metu hoſtilitatis ad aliam tranſit, ſi priorem contigerit aliquando ab hoſtibus liberam fieri, ad eamdem illum redire oportet. Unde ſcribit

XLII. Gregorius Papa I. Joanni Epiſcopo Scyllatino [s], *lib.* 2. *indict.* 10. *Epiſt.* 25 [t]. [an. 592. *Româ in Calabriam.*]

Qui metu hoſtilitatis ad aliam locum tranſierit, poſteà ad ſuam Eccleſiam redire oportet.

[s] *al.* Squillaceno.

[t] Joan. Diac. *l.* 3. *c.* 15.

[u] Polyc. *l.* 1. *tit.* 8. & *l.* 2. *tit.* 14. Anſel. *l.* 6. *c.* 99. Burch. *l.* 1. *c.* 127. Ivo, *p.* 5. *c.* 223.

PAſtoralis [u] officii cura nos admonet, deſtitutis Eccleſiis proprios conſtituere Sacerdotes, qui gregem Dominicum debeant paſtorali ſollicitudine gubernare. Propterea te Joannem ab hoſtibus captivatæ Liſſitanæ civitatis Epiſcopum in Scyllatina Eccleſia Cardinalem neceſſe duximus conſtituere Sacerdotem: ut ſuſceptam ſemel animarum curam intuitu futuræ retributionis impleas: & licèt à tua Eccleſia ſis hoſte imminente depulſus, aliam, quæ Paſtore vacat, Eccleſiam debes gubernare: ita tamen, ut ſi civitatem illam ab hoſtibus liberam effici, & Domino protegente ad priorem ſtatum contigerit revocari; ad eam, in qua prius es ordinatus, Eccleſiam revertaris: ſin autem prædicta civitas continuâ captivitatis calamitate premitur; in hac, in qua à nobis incardinatus α es, debeas Eccleſia permanere.

¶ Corr. Rom. α *Incardinatus.*] Suprà *diſt.* 71. *c. fraternitatem*, de hujus vocis notione eſt adnotatum.

Gratian. Qui verò utilitatis cauſâ transfertur, nequaquam ad priorem redire cogitur. Eſt etiam alius caſus, in quo Epiſcopus viventi Epiſcopo ſubſtituitur. Cùm enim aliquis relicta priori Cathedrâ, ſua autoritate ad aliam tranſierit; ſi alius ei ſubſtitutus fuerit, licèt ille prioris Eccleſiæ Epiſcopus eſſe non deſierit; ſubſtitutus tamen Epiſcopatum habebit. Unde ſcribit dicens

XLIII. Damasus [39] urbis Romæ Epiſcopus ad Paulinum Antiochenum. [fortè c. an. 373. *Româ in Syriam.*]

De Sacerdotibus, qui relictis ſuis Eccleſiis ad alias migrarunt.

[x] Polyc. *l.* 1. *tit.* 9. Anſel. *l.* 6. *c.* 95.

EOs Sacerdotes [x], qui ab [40] Eccleſiis ad Eccleſias migraverunt, tamdiu à noſtra communione habemus alienos, quamdiu ad eas redierint civitates, in [41] quibus primitùs ſunt conſtituti. Quòd ſi quis alius alio tranſmigrante, in locum viventis ordinatus eſt, tamdiu vacet Sacerdotii dignitate, qui ſuam deſeruit civitatem, donec [42] Succeſſor ejus quieſcat [43] in Domino.

¶ Pith. [39] *Damaſus.*] Eſt in Epiſtola Damaſi ad Paulinum, & extat *lib.* 5. *Theod. cap.* 10.

[40] *Ab.*] V. C. *de.*

[41] *In.*] Deeſt in V. C.

[42] *Donec.*] in V. C. *quamdiu.*

[43] *Quieſcat.*] V. C. *Vivet.*

Gratian. Epiſcopalium etiam Sedium mutationes, metu hoſtilitatis interveniente, nonnumquam fieri ſolent. Unde ſcribit

XLIV. Gregorius I. Joanni Epiſcopo Vellitrano, *lib.* 2. *Epiſt.* 11 [y]. [an. 592. *Romæ in Latium.*]

Neceſſitate temporis Epiſcopalium Sedium mutationes fieri poſſunt.

[y] Joan. Diac. in vita B. Greg. *l.* 3. *c.* 17.

[z] Anſel. *l.* 6. *c.* 98. Burch. *l.* 3. *c.* 89. Ivo, *p.* 5. *c.* 179. Pann. *l.* 2. *c.* 37.

[a] *al.* ſecure.

[b] *al.* quem Harenata ad S. Andream Apoſtolum dicunt.

TEmporis qualitas [z] admonet, Epiſcoporum ſedes antiquitus certis civitatibus conſtitutas, ad alia, quæ ſecuriora putamus, ejuſdem Diœceſis loca tranſponere; quo & habitatores nunc [a] degere, & barbaricum poſſint periculum faciliùs declinare. Propterea te Joannem fratrem Coëpiſcopum noſtrum Vellitrenſis civitatis, ſedémque tuam in loco quondam Arenata ad ſanctum Andream Apoſtolum [b] præcipimus exinde tranſmigrari: quatenus ab hoſtilitatis incurſu liberior exiſtere valeas, & illic conſuetudinem α ſolennium feſtivè diſponas.

¶ Corr. Rom. α *Conſuetudinem.*] Apud Joannem Diaconum legitur, *conſuetudine ſolemni feſta diſponas.* Apud Burchardum & Ivonem, *conſuetudinem ſolennium feſtorum.* In variis B. Gregorii Epiſtolarum editionibus, *conſuetudinum ſolennium feſta diſponas.*

Gratian. 8. *Pars.* Item cùm aliquis cauſâ humilitatis, Apoſtolica conceſſione de Epiſcopali ſede ad Monachalem deſcenderit ſubjectionem, alius loco ejus ſubrogari poterit; ille verò ad Pontificatum reſurgere nequaquam ulteriùs valebit. Unde in quinta α actione Conſtantinopolitanæ Synodi CCCLXXXIII. Patrum, ſub Joanne Papa octavo, cui præfuit Petrus Presbyter Cardinalis, & Paulus Anconitanus Epiſcopus, & Eugenius Oſtienſis Epiſcopus Apocriſarii Papæ dixerunt:

¶ Corr. Rom. α *In quinta.*] Apud Ivonem *par.* 7. *c.* 149. pro indice hujus Capituli leguntur hæc, *Ex actione quintæ Synodi Conſtantinopolitanæ trecentorum & octoginta trium Patrum ſub Joanne Papa octavo, cui præfuit Petrus Presbyter Cardinalis, & Paulus Aconitanus Epiſcopus, & Eugenius Oſtienſis Epiſcopus.* Initium verò ipſius Capitis eſt, *Apocriſarii Papæ dixerunt, Hoc nequaquam, &c.*

XLV. In Quinta Actione Conſtantinopolitanæ Synodi. [an. 880. *in Africa.*]

Epiſcopus, qui cauſâ humilitatis Monachus efficitur, ad Pontificatum redire non valet.

[c] Ivo, *p.* 7. *c.* 149.

[d] λόγον ἔχει.

HOc nequaquam [c] apud nos habetur, ut quicumque de Pontificali ordine ad Monachorum, id eſt, pœnitentium deſcenderit vitam, ulteriùs poſſit ad Pontificatum reverti. *Item.* §. 1. Præcepit ſancta Synodus, ut quicumque de Pontificali dignitate ad Monachorum vitam, & ad pœnitentiæ deſcenderit locum, nequaquam jam ad Pontificatum reſurgat. Monachorum enim vita ſubjectionis habet verbum [d], & diſcipulatûs, non docendi, vel præſidendi, vel paſcendi alios.

¶ Corr. Rom.] Hæc Synodus ſub Joanne octavo extat Græca in Vaticana Bibliotheca. Cujus Synodi tres tantùm Canones cum explanatione Balſamonis editi ſunt Lutetiæ, & apud ipſum inſcribitur: Synodus in templo Sapientiæ habita ſub Photio Patriarcha. In ſecundo autem trium illorum Capitulo habetur ſententia hujus Capitis: viſum autem eſt, ut omnia meliùs percipiantur, locum hunc Græcè, & cum nova interpretatione eſſe adſcribendum.

Φώτιος ὁ Πατριάρχης εἶπε. πῶς ὑμῖν δοκεῖ περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ τάγματος ἑαυτοὺς εἰς τὴν τῶν μοναχῶν καταλεγόντων χώραν; ἆρα εἰς ὑποταγὴν ἑαυτοὺς παραδόντες δύνανται ἔτι οἱ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς ποιμνιαρχίας ἔχεσθαι; οἱ ἁγιώτατοι τοποτηρηταὶ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης εἶπον, τοῦτο παρ' ἡμῖν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ σώζεται: ὅστις γὰρ ἐὰν ἀπὸ ἀρχιερατικοῦ τάγματος εἰς τὴν τῶν μοναχῶν, τουτέστι τῶν μετανοούντων καταριθμηθῇ χώραν, οὐ δύναται ἔτι τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἑαυτῷ διεκδικεῖν ἀξίωμα. βασίλειος ϗ ἠλίας οἱ τοποτηρηταὶ τῶν ἀνατολικῶν θρόνων εἶπον, οὐδὲ παρ' ἡμῖν ἐφωράθη τοῦτο ποτὲ γενόμενον. τοὐναντίον μὲν οὖν μονάζοντες πρόεισιν εἰς ἀρχιερέας, ἀπὸ δὲ ἀρχιερέων εἰς μοναχοὺς κατερχόμενοι ἀρχιερεῖς μένειν οὐ δύνανται. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν, ὁρισθήτω δὲ περὶ τούτου κανὼν, πολλάκις γὰρ δὲ ἐν ἡμῖν ἀμφιβολίαι γίνονται περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, τῶν μὲν λεγόντων μὴ κωλύεσθαι τοὺς ἀρχιερεῖς μοναχοὺς γενομένους τὰ τῶν ἀρχιερέων τελεῖν, τῶν δὲ οὐ συνευδοκούντων ἐπὶ τούτῳ. οἱ ἁγιώτατοι τοποτηρηταὶ εἶπον, ἐκτεθήτω κανών. ἁγία σύνοδος εἶπεν, ἔτι δὲ ἀξιοῦμεν ἐκτεθῆναι κανόνας περὶ τῶν εἰς τοῦτο μανίας, ϗ ἀπονοίας ἐλθόντων λαϊκῶν, ὡς ἀρχιερεῖς ἢ ἱερεῖς θεοῦ τύπτειν, ἢ φυλακίζειν, ϗ τὰ λοιπά.

Φώτιος ὁ Πατριάρχης εἶπεν, εἰ κελεύει ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη, ἀναγνωσθήτωσαν οἱ κανόνες, ϗ λαβὼν Πέτρος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος, ϗ πρωτονοτάριος ἀνέγνω. εἰ ϗ μέχρι νῦν ἔνιοι τῶν ἀρχιερέων εἰς τὸ τῶν μοναχῶν κατιόντες σχῆμα ἐπὶ τῷ τῆς ἀρχιερωσύνης ἐβιάζοντο διαμένειν ὕψει, ϗ τοῦτο πράττοντες παρεωρῶντο, ἀλλ' οὖν ἡ ἁγία οἰκουμενικὴ αὕτη σύνοδος, ϗ τοῦτο ῥυθμίζουσα τὸ παρόραμα, ϗ πρὸς τοὺς τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως θεσμοὺς τὴν ἄτακτον ταύτην ἐπανάγουσα πρᾶξιν ὥρισεν, ἵνα εἴ τις ἐπίσκοπος ἢ ἄλλος τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος πρὸς τὸν μοναδικὸν θελήσειε κατελθεῖν βίον, ϗ τὸν τῆς μετανοίας τόπον ἀναπληρῶσαι, μηκέτι τοῦτον τῆς ἀρχιερατικῆς ἀντιποιεῖσθαι ἀξίας. αἱ γὰρ τῶν μοναχῶν συνθῆκαι ὑποταγῆς ἔχουσι λόγον ϗ μαθητείας, ἀλλ' οὐχὶ διδασκαλίας ἢ προεδρίας, οὐδὲ ποιμαίνειν ἄλλους, ἀλλὰ ποιμαίνεσθαι ὑπαγγέλλονται. διὸ κατὰ προείρηται, θεσπίζομεν, μηκέτι τινὰ τῶν ἐν ἀρχιερατικῷ, ϗ ποιμένων ἐξεταζομένων εἰς τὴν τῶν ποιμαινομένων, ϗ μετανοούντων χώραν ἑαυτὸν μεταβιβάζειν. εἰ δέ τις τοῦτο τολμήσας πράξει μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ϗ διάγνωσιν τῆς νῦν ἐκπεφωνημένης ψήφου, αὐτὸς ἑαυτὸν ἀρχιερατικοῦ ἀποστερήσας βαθμοῦ, οὐκ ἔτι πρὸς τὸ πρότερον, ὅπερ διὰ τῶν ἔργων ἠθέτησεν, ἀξίωμα ἐπαναστρέψει. *id eſt.*

Photius Patriarcha dixit. Quid cenſetis de iis, qui ex Antiſtitum ordine ſeipſos in Monachorum locum conferunt? Num qui ſeipſos ſubjectos eſſe voluerunt, poſſunt adhuc iidem idem in gregem imperium tenere? Sanctiſſimi locum Tenentes antiquioris Romæ dixerunt. Id apud nos minimè fit, neque in more eſt poſitum. Quicumque enim ex Antiſtitum ordine Monachorum, id eſt, pœnitentium ordini adnumeratus fuerit, is Antiſtitis dignitatem non poteſt ſibi ampliùs vendicare. Baſilius, & Helias locum Tenentes Orientalium Sedium dixerunt: neque apud nos id umquam eveniſſe obſervatum eſt. Nam contrà quidem Monachi ad Antiſtitum ordinem provehuntur; at qui ex Antiſtitibus ad Monachos deſcendunt, hi Antiſtites manere non poſſunt. Sancta Synodus dixit, de hac etiam re Canon conſtituatur. Nam & apud nos ſæpè hac de cauſa